Canon de rugăciune la praznicul Naşterii Maicii Domnului (1)

(8 septembrie)

Naşterea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu (8 septembrie):

https://www.academia.edu/44668252/Predici_la_Na%C5%9Fterea_Preasfintei_N%C4%83sc%C4%83toare_de_Dumnezeu_8_septembrie_

https://archive.org/details/nasterea-preasfintei-nascatoare

****

facere a lui Ioan

Tropar la praznicul Naşterii Maicii Domnului, glasul al 4-lea: Naşterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea; că din tine a răsărit Soarele dreptăţii, Hristos Dumnezeul nostru. Şi dezlegând blestemul, a dat binecuvântare şi stricând moartea, ne-a dăruit nouă Viaţă veşnică.

Cântarea 1

Irmos: Veniţi, popoare, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, cel ce a despărţit marea şi a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a prea mărit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Veniţi, credincioşii, cu Duh Dumnezeiesc bucurându-ne, să cinstim cu cântări pe ceea ce a răsărit astăzi din cea stearpă, spre mântuirea oamenilor, pe pururea Fecioara Prunca.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Bucură-te, curată Maică şi slujitoarea lui Hristos Dumnezeu, ceea ce eşti solitoarea fericirii celei din început a neamului omenesc. Pe tine toţi după vrednicie cu cântări te mărim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Podul vieţii se naşte astăzi, prin care oamenii câştigând ridicare din căderea iadului, pe Hristos Dătătorul de viaţă cu laude Îl slăvesc.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, cel ce prin lemn ai omorât păcatul şi frica Ta o sădeşte în inimile noastre ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Fără prihană vieţuind lui Dumnezeu, aţi născut mântuirea tuturor, de Dumnezeu gânditori părinţi ai celei ce a născut pe Ziditorul şi Dumnezeul nostru.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Domnul cel ce izvorăşte viaţă tuturor, a binevoit ca din cea stearpă să se nască Fecioara, întru care a primit a Se sălăşlui, păzind-o după naştere fecioară.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe ceea ce este rodul Anei, pe Maria care a născut Strugurele cel de viaţă purtător, ca pe Născătoarea de Dumnezeu şi folositoare şi ajutătoare tuturor, astăzi să o lăudăm.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, glasul rânduielii Tale şi Te-am prea mărit pe Tine, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Doamne, care ai dat tuturor pe ceea ce Te-a născut pe Tine liman de mântuire credincioşilor, pe Tine te lăudăm.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine dumnezeiască Mireasă te-a arătat Hristos laudă şi întărire, tuturor celor ce laudă cu credinţă taina ta.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ceea ce nu ştii de nuntă, Stăpână, prin rugăciunile tale, fiind curăţiţi de greşeli, cu mulţumire pe tine toţi te fericim.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cel ce ai risipit negura cea înseninătoare de umbră a vorbelor celor întunecate şi inimile credincioşilor, cu împlinirea adevărului, prin Fiica lui Dumnezeu le-ai luminat şi pe noi, Hristoase, cu Lumina Ta ne povăţuieşte.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Să lăudăm, popoare, pe ceea ce a fost pricină, de S-a făcut Om asemenea nouă Pricinuitorului fiinţei tuturor; de a cărui închipuire învrednicindu-se proorocii se bucurau, iar nouă Mântuitorul Însuşi prin Fecioara ni S-a arătat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Odrăslirea toiagului celui uscat al preotului a descoperit lui Israel alegerea; iar prea mărită naşterea Fecioarei din cea stearpă, pe cei ce au născut-o, luminaţi i-a arătat.

Cântarea a 6-a

Irmos: Către Domnul din chit Iona a strigat: Tu pe mine mă scoate din adâncul iadului, ca să Te laud pe Tine şi cu Duh adevărat să jertfesc Ţie, ca Mântuitorului.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Către Domnul întru necazul nerodirii au strigat de Dumnezeu înţelepţiţii părinţi ai Maicii lui Dumnezeu şi pe Aceasta au născut-o spre mântuirea cea de obşte şi lauda tuturor neamurilor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Înţelepţii părinţi ai Maicii lui Dumnezeu, dar ceresc vrednic lui Dumnezeu au luat pe căruţa cea mai înaltă decât înşişi Heruvimii, pe Născătoarea Cuvântului şi a Ziditorului.

Condac, glasul al 4-lea: Sfinţii Ioachim şi Ana din defăimarea nenaşterii de fii, iar Adam şi Eva din stricăciunea morţii au scăpat, prea curată, prin sfântă naşterea ta. Aceasta o prăznuieşte şi poporul tău, de vina greşelilor mântuindu-se, când striga către tine: cea stearpă naşte pe Născătoarea de Dumnezeu şi hrănitoarea vieţii noastre.

Cântarea a 7-a

Irmos: Rugul cel nears cu foc în munte şi cuptorul caldeilor cel dătător de rouă, lămurit mai înainte te-au însemnat pe tine, dumnezeiască Mireasă. Că focul dumnezeiesc Cel fără de materie în pântece materialnic fără de ardere L-ai primit. Pentru aceasta, Celui ce S-a născut din tine cântăm: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Taina ta cea mare nu s-a descoperit lui Moise prin arătări materialnice, Preacurată, ca să se înveţe a-şi înălţa gândul la cele mai presus de cele pământeşti. Pentru

aceea, înspăimântându-se de minune, striga: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Scară înţelegătoare, munte din care s-a tăiat piatră fără de mână de om şi uşă prin care a trecut Hristos, ceata proorocilor cu dumnezeiască cuviinţă, mai înainte te-a numit, grăind: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: În cuptorul tinerilor mai înainte ai închipuit oarecând pe Maica Ta, Doamne. Că închipuirea pe cei ce intraseră în foc i-a scos nearşi. Pe aceasta o lăudăm că s-a arătat prin Tine marginilor astăzi şi o prea înălţăm întru toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cortul cel mai înalt rânduit, al încăperii noastre cu Dumnezeu, acum se naşte; care avea să nască pe Cuvântul cel ce S-a arătat nouă în trup. Pe Acela Îl lăudăm noi, cei ce din nefiinţă printr-Însul în fiinţă am venit şi-L prea înălţăm întru toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Prefacerea nerodirii, a dezlegat lumii nerodirea bunătăţilor şi luminat pe Hristos L-a arătat că a venit pe pământ. Pe Acela Îl lăudăm, cei ce din nefiinţă printr-Însul fiinţă am primit şi-L prea înălţăm întru toţi vecii.

La cântarea a 9-a

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, prea slăvită naşterea Maicii lui Dumnezeu.***

Irmos: Pe tine, ceea ce pe Luminătorul Dumnezeu, cel ce a răsărit mai înainte de soare, care trupeşte la noi a venit, din coapsele cele fecioreşti în chip de negrăit L-ai Întrupat; Binecuvântată, prea curată Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, prea slăvită naşterea Maicii lui Dumnezeu.***

Irmos: Cel ce popoarelor celor neascultătoare din piatră tare a izvorât ape, neamurilor celor bine ascultătoare le dăruieşte din coapse sterpe rod spre veselie nouă, pe tine, Maica lui Dumnezeu prea curată, pe care după vrednicie te mărim.

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, prea slăvită naşterea Maicii lui Dumnezeu.***

Irmos: Pe tine, ceea ce eşti pierzătoarea straşnicei osândiri de demult, îndreptătoarea strămoaşei şi pricina apropierii neamului omenesc către Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, pe ceea ce s-a născut din cea stearpă, pe Fecioara Maria.***

Irmos: Străin lucru este mamelor fecioria, străină este şi fecioarelor naşterea de fii. Iar întru tine, Născătoare de Dumnezeu, amândouă s-au rânduit. Pentru aceasta, toate seminţiile pământului pe tine neîncetat te mărim.

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, pe ceea ce s-a născut din cea stearpă, pe Fecioara Maria.***

După vrednicia curăţiei tale, ai dobândit şi naşterea prin făgăduinţă, Maica lui Dumnezeu, că oarecând celei sterpe rod de Dumnezeu odrăslit ai fost dată. Pentru aceasta, pe tine toate seminţiile pământului neîncetat te fericim.

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, pe ceea ce s-a născut din cea stearpă, pe Fecioara Maria.***

Plinitu-s-a proorocia celui ce strigă: ridica-voi cortul cel căzut al sfinţitului David, care întru tine, Preacurată, mai înainte s-a închipuit; prin care toată firea oamenilor, în trupul lui Dumnezeu s-a zidit din nou.

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, pe ceea ce s-a născut din cea stearpă, pe Fecioara Maria.***

Cinstim scutecele tale, Născătoare de Dumnezeu; mărim pe Cel ce a dat rod celei ce era mai înainte stearpă şi a deschis pântecele cel neroditor cu prea slăvire; că face toate câte le voieşte, Dumnezeu fiind Atotputernic.

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, pe ceea ce s-a născut din cea stearpă, pe Fecioara Maria.***

Preasfântă Ana, de Dumnezeu înţelepţită, odrăslit-ai, din pântece mai presus de nădejde şi din făgăduinţă, floare de pom fecioresc şi frumuseţea curăţiei cea de

Dumnezeu crescută. Pentru aceasta, pe tine, toţi, ca pe rădăcina vieţii noastre şi maică a Maicii Stăpânului, te fericim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Străin lucru este celor fărădelege a slăvi pe Treimea cea fără de început; pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Preasfântul Duh, pe Stăpânia cea atotputernică şi nezidită; prin care toată lumea se ţine, cu voinţa puterii ei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Încăput-ai în pântecele tău, Fecioară Maică, pe Unul din Treime, pe Hristos Împăratul; pe care Îl laudă toată făptura şi de care se cutremură Cetele cele de sus. Pe Acela roagă-L, întru tot cinstită, să se mântuiască sufletele noastre.

Catavasie: Rai de taină eşti Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, de care lemnul Crucii cel de viaţă purtător pe pământ s-a sădit. Pentru aceasta, acum înălţat fiind, închinându-ne lui, pe tine te mărim.

Catavasie: Moartea ce a venit neamului prin mâncarea din pom, prin Cruce s-a stricat astăzi; pentru că blestemul strămoaşei a tot neamul s-a dezlegat prin Odrasla prea curatei Maicii lui Dumnezeu, pe care toate Puterile cereşti o măresc.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Fecioara Maria şi Născătoarea de Dumnezeu cu adevărat, ca un nor al Luminii, astăzi ai strălucit nouă şi din cei drepţi ai ieşit spre lauda noastră. Nu se va mai osândi Adam, că Eva din legături s-a dezlegat. Pentru aceasta, glăsuind, să strigăm cu îndrăzneală, către cea singură curată: Bucurie vesteşte naşterea ta la toată lumea.

***

Luna septembrie în 8 zile: naşterea Preasfintei Stăpânei noastre, de Dumne-zeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria

Trebuie să ştim fraţilor, că afară de cununa Duminicilor de peste an şi afară de cununa sărbătorilor Domnului Hristos, anul duhovnicesc mai cuprinde şi cununa sărbătorilor Sfinţilor.

Cea dintâi mare sărbătoare din cununa Sfinţilor de peste an este sărbătoarea Naşterii Maicii Domnului, prăznuită la 8 septembrie, adică ziua de astăzi. Se şi cuvenea, de altfel, să întâlnim sfinţenia Maicii Domnului din cele dintâi zile ale anului nou bisericesc, Maica Domnului fiind sfinţenia omenească cea mai înaltă, cunoscută şi cinstită în Biserică.

Este drept, ştirile Bisericii privind sărbătoarea de astăzi nu se întemeiază pe Scriptura canonică, ci în întregime numai pe Tradiţia Bisericii, dar pentru aceasta, ea nu este mai puţin îndreptăţită.

Astfel, din Tradiţie ştim că părinţii Maicii Domnului erau drepţii Ioachim şi Ana; tot din Tradiţie ştim că erau sterpi şi că erau în vârstă. În sfârşit, din Tradiţie, de asemenea, aflăm că ei doreau totuşi, aprig, un copil şi că Maica Domnului a fost rodul rugăciunilor, lacrimilor şi frângerilor inimii părinţilor ei, un rod al îndurării lui Dumnezeu, un copil dorit, cerut şi dobândit prin rugăciune.

Un copil cu o chemare dumnezeiască pe umeri: chemarea de a fi mama care a dat trup de om lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Şi aşa a venit pe lume aceea ce a fost, este şi va fi, fiica Părintelui Ceresc, Mama Fiului şi mireasa Duhului Sfânt, Împărăteasa tuturor Sfinţilor, sprijinitoarea păcătoşilor, atotputernică ajutătoare şi rugătoare pentru toţi oamenii, Maica îndumnezeirii şi mântuirii noastre a tuturora, mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită decât serafimii, căreia, rugându-ne, îi zicem: "Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin".

Întru această zi, învăţătură la naşterea Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei.

A sosit, fraţilor, vremea mântuirii noastre, că iată ne-a răsărit nouă celor ce şedeam în întunericul păcatului, raza Soarelui celui înțelegător, a lui Hristos.

- ✓ *Astăzi, fraţilor, a răsărit bucurie la toată lumea.*
- ✓ *Astăzi i s-a născut lui Adam strămoşul, nepoata și Doamna, ceea ce legăturile iadului le slăbește.*
- ✓ *Astăzi s-a născut pierderea blestemului Evei și înnoirea a toată lumea.*

- ✓ *Astăzi înşelăciunea cea veche s-a stricat şi poporului celui nou, bunăvestire nouă i-a răsărit.*

Printr-o femeiască încălcare de poruncă eram căzuţi cu neamul, dar iarăşi prin femeiască naştere ne întoarcem în Rai. Că Eva de la şarpe a luat sfat, iar Aceasta a născut pe Hristos, ucigătorul şarpelui. Că n-a mai suferit să ne vadă şi pe noi robiţi de vrăjmaşul, prin fapte de ruşine, ci a plecat cerurile ca un îndurat şi S-a pogorât spre căutarea noastră, cu bunăvoirea Tatălui şi cu umbrirea Sfântului Duh, precum şi Luca evanghelistul mărturiseşte.

Şi aşa S-a sălăşluit Dumnezeu, ipostatica înţelepciune a Celui de Sus, Fiul lui Dumnezeu, Care împreună cu Tatăl de o fiinţă este şi cu Preasfântul Duh întocmai cinstit, şi S-a făcut împreună Dumnezeu şi om, ca pe oameni să-i mântuiască. Că nu-i era cu putinţă omului să se mântuiască de n-ar fi luat înnoire de la Însuşi Făcătorul. Că Acesta neputinţele noastre asupra Sa le-a luat şi bolile ne-a ridicat. Şi sărac, străin şi batjocorit a voit să fie pentru noi, ca, prin sărăcia Sa, pe noi să ne îmbogăţească.

Deci, când vom vedea, fraţilor, pe vreun sărac, sau gol, sau străin, sau flămând şi ne vom duce nefăcându-i acestuia nici un bine, să ştiţi că pe Însuşi Hristos nebăgându-L în seamă, Îl trecem cu vederea şi pe noi înşine ne lipsim de veşnicele bunătăţi. Că nu are cineva ceva al său, sau dă din al său, ci din al lui Dumnezeu. Deci, să dăm îndestulare din ce ne este încredinţat nouă. Că nu cere de la noi avere, nici alt lucru greu, ci hrană şi haine, ca, prin acea puţină prisosinţă, să ne câştigăm mila de la Însuşi Domnul precum şi zice: "Miluieşte, ca miluit să fii". Şi iarăşi: "Milă nu este celui ce n-a făcut milă.

"Nu vă răzbunaţi singuri, fraţilor, că zice proorocul ca din partea lui Dumnezeu: "A mea este răzbunarea, Eu voi răsplăti, zice Domnul."

Iar apostolul Pavel, lămurindu-ne pe noi, spune: "Să nu vă îmbătaţi de vin, întru care nu este mântuire, ci, mai vârtos, să vă umpleţi de Duhul Sfânt, cântând în Psalmi şi în laude duhovniceşti".

Şi iarăşi, oprindu-ne pe noi de la mânie, zice: "Mâniaţi-vă, dar nu greşiţi. Şi soarele să nu apună peste mânia voastră. Şi să nu daţi loc mâniei".
Drept aceea, pe toate supunându-le sub picioare, cu bunătatea să ne încingem, cu dragostea şi cu blândeţea, cu curăţia şi cu trezvia şi cu milostenia, că acestea acoperă mulţimea păcatelor noastre, întru Hristos Iisus Domnul nostru, Căruia I Se cuvine slava, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Întru această zi, cuvânt din Limonar, despre bătrânul tăietor de lemne

A fost oarecând, în părţile Ciprului, secetă multă vreme şi episcopul ţării se ruga mult lui Dumnezeu pentru aceasta, ca să le dea lor Domnul mila Sa de sus, ca să se pogoare ploaie pe pământ.

Şi s-a făcut glas din cer, zicându-i lui: "Să mergi, după Utrenie, la cutare poartă a cetăţii şi pe care vei vedea intrând mai întâi, aceluia să-i spui ca să se roage si va veni vouă ploaie." Deci, a făcut aşa episcopul, a ieşit cu clerul său şi a şezut la poarta cetăţii şi, iată, intră un bătrân, ducând o sarcină de lemne de vândut. Şi sculându-se, episcopul l-a oprit pe el. Şi îndată a lepădat bătrânul sarcina de lemne din spate şi s-a închinat episcopului, zicând: "Iartă-mă, stăpâne"; şi cerea blagoslovenie de la episcop.

Apoi şi episcopul, asemenea, s-a închinat lui zicând: "Ava, pentru Domnul, roagă-te ca să ne trimită Domnul mila Sa şi să fie acum pe pământ ploaie".

Iar bătrânul pe sine se numea a fi netrebnic şi păcătos. Şi dacă l-a silit pe el episcopul ca să se roage, bătrânul, plecându-şi genunchii, s-a rugat şi s-a pogorât îndată ploaie.

Încă, iarăşi, episcopul a rugat pe bătrân, zicând: "Ai dragoste, pentru noi, părinte, şi ne spune viaţa ta, pentru folosul nostru, ca şi noi să-ţi urmăm".

Şi a zis bătrânul: "Iartă-mă, stăpâne, că eu sunt păcătos şi în deşarte zile m-am născut şi nimic nu am de folos cu care sufletul meu să se mângâie. Ci, iată, precum mă vezi pe mine, ies din cetate şi-mi adun o sarcină de lemne şi vânzând-o, îmi cumpăr pâinea pe care o mănânc şi cu aceasta îmi doresc mie hrana cea de peste zi. Iar alta n-am nimic şi dorm la biserică şi iarăşi ieşind, acelaşi lucru îl fac. Iar, de va fi frig sau ninsoare, o zi sau două, petrec flămând şi laud pe Dumnezeu, până ce iarăşi se face senin şi pot ieşi să tai lemne".

Şi aşa, nu puţin folos a primit episcopul împreună cu clerul său. Şi toţi au proslăvit pe Dumnezeu de osteneala bătrânului şi i-au zis lui: "Cu adevărat, tu ai plinit Scriptura care zice: Nemernic sunt pe pământ".

Deci, l-a luat pe el episcopul şi l-a hrănit, dându-i lui odihnă, până ce s-a mutat către Domnul.

Dumnezeului nostru slavă!

(Proloagele din 8 septembrie)